

Tot novel·lant imatges

La història. Normandia, 1985. Alex, 16 anys, surt al mar amb la barca, en naufragar, el salva David, dos anys més gran, que, a més el sedueix, viuen un apassionada relació, però les coses es torcen tràgicament...

Les formes. En la nova pel·lícula (la 19), François Ozon (París, 53 anys) segueix fidel al seu estil: torpedinar l'estructura narrativa del relat amb intermitents salts temporals, barrejar

gèneres i adaptar textos literaris o teatrals. A 'Verano del 85' (Été 85) és la novel·la 'Dance on My Grave' (Ballant sobre la meua tomba) d'Aidan Chambers, qui ha estat objecte de transvestisme filmic, no massa reeixit. Quedi dit. Aleshores, el despertar passional amb la identitat

sexual per establir, el complex de culpa, i una morbosa pulsio per la mort, adornen l'erràtica personalitat de l'adolescent Alex. Convertit en narrador omniscient, ell serà el protagonista del melodrama que Ozon, servint-se d'aquest recurs propi de novel·la negra, procurarà perfumar-la de thriller. És a dir, que Ozon juga a Patricia Highsmith i Alfred Hitchcock (in)degudament reciclats.

Lluny del tèrbol joc de miralls de 'En casa', Ozon no se n'està de

fer aparèixer l'ominosa figura del professor de literatura, demiürg a l'ombra d'aquest romanç juvenil que, malgrat el maremagnum estilístic, acaba sent aquest 'Verano del 85'. Nostàlgic en la història i en imatges, Ozon recupera els colors i les formes estiuenques de fa trenta cinc anys, quan l'homosexualitat (i la sida) començaven a fer acte de presència pública. Per tant, no és d'estranyar

que les cançons 'In Between Days' de The Cure, i 'Saling' de Rod Steward, puntegin i situïn el desvetllament eròtic de la passional parella Alex-David. Per reblar el clau de la nostàlgia, fins i tot l'actor Felix Lefevre-Alex té una morbosa semblança física amb River Phoenix, el protagonista de 'Stand by Me'

(1986), mític film que ben segur és a la tauleta de nit del melangiós François Ozon.

El fons. L'amor i la mort són pulsions que suren a l'estiu.

La imatge. Un enfollit Alex ballant, a mitjanit, damunt la tomba de l'amant.

La frase. "¿Por qué perder el tiempo?, somos mortales", que aboca David. Versió estiuenca del 'Carpe diem', no?

La recomanació. Addictes a les juvenils aventures romàntiques.

Verano del 85

Director:

François Ozon.

Intèrprets:

Benjamin

Voisin, Félix

Lefevre, Valeria

Bruni Tedeschi,

Philippine Velge,

Melvil Poupand.

França, 2020.

100'. Screenbox

Lleida.